Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

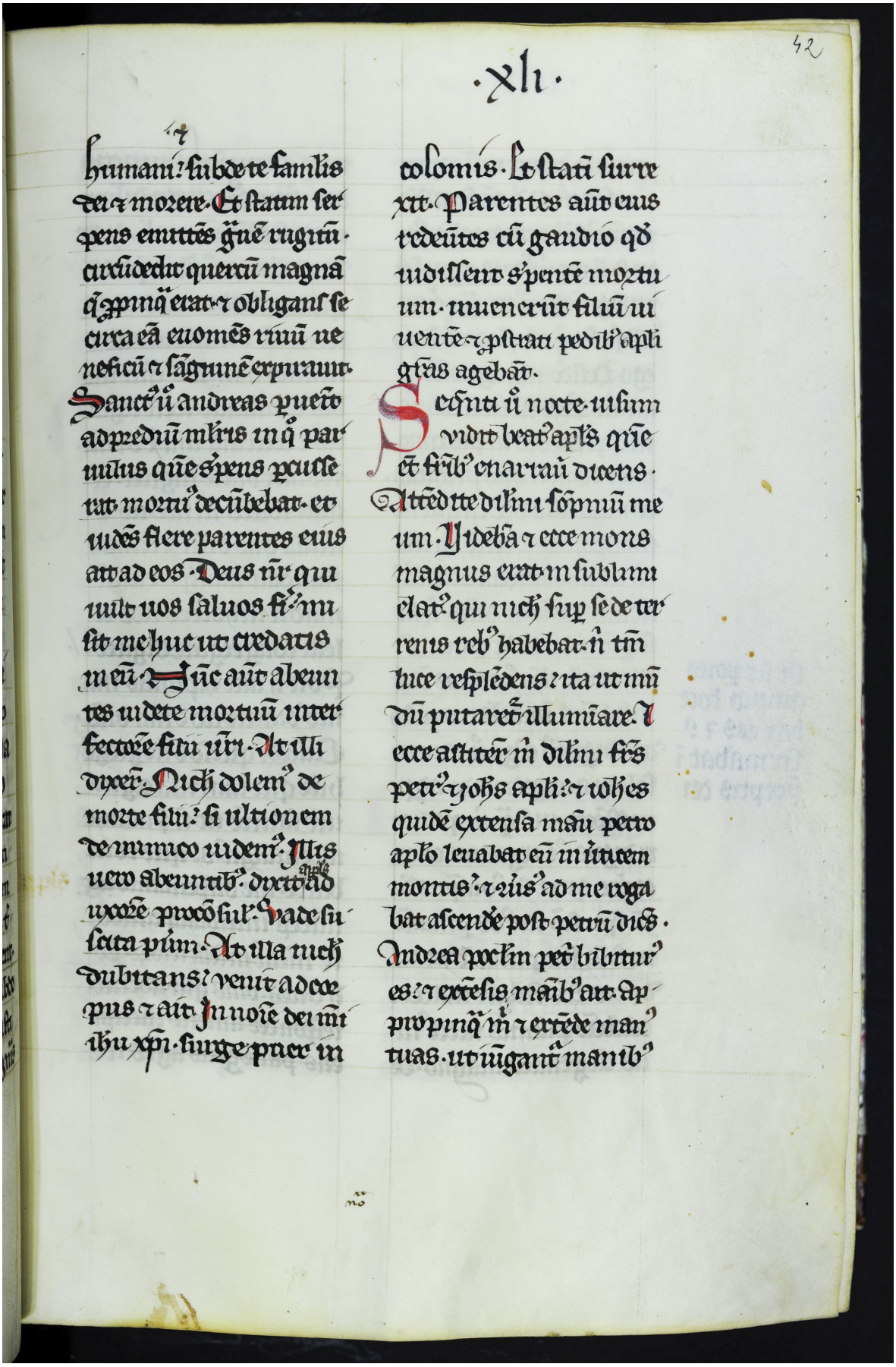

·xlı·

42

humanū subde te familis
dei & morere. Et statim ser
pens emittēs grē rugitū
circūdedit quercū magnā
q ppinq erat & obligans se
circa eā euomēs uiuū ue
neficū & sāguinē erpiraūt.
Sanctus andreas pueru
adpedū mlīs in q par
uulus qū spens pauīs
tat mortuū decūbebat. et
uidēs flere parentes eius
ait ad eos. Deus nr qui
uult uos saluos fi mu
sit melius ut credatis
mihi. Hec aūt ab eun
tes uidere mortuū inter
fectorē filiu uīr. At illi
dicēt. Nich dolem de
morte filii si ultionem
de inimico uidem. Illis
uero abeuntib dicit ad
uxorē procō siul. Vade su
scita plum. At illa nich
dubitans uenit ad ce
pus & ait. In nōe dei mi
hu xpi surge puer in

colomis. Et statim surre
xit. Parentes aūt eius
redeūtes cū gaudio qd
audisset spontē mortu
um. inuenerūt filiū ui
uentē & plenū pedib apli
gēas agebāt.

Secūdū nocte uidit
uidit beat apls qūe
dā filib enarrāt dicens.
Attēdite dilimi sōpnū me
um. Videbā & ecce mons
magnus erat in sublimi
tat qui mihi sup se de ter
renis reb habebat. n tm
luce resplēdens ita ut mū
dū putarē illumīare. Et
ecce alt ē in dilimi fis
petr & johs apli & vidēs
quidē extensa manu petro
apło leuabat eū in altitudem
montis & rūs ad me voca
bat ascendē post petrū dicēs.
Andrea pcli in pēdibus
es & ecclis manib aīt ap
propinq in & ecclē man
tuas. ut uīgant manib